

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 4 września 2024 r. w sprawie T-509/21, IMG/Komisja wniesione w dniu 14 listopada 2024 r. przez International Management Group (IMG)

(Sprawa C-790/24 P)

(C/2025/156)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: International Management Group (IMG) (przedstawiciele: L. Levi, J.-Y. de Cara, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene wyroku Sądu z dnia 4 września 2024 r. w sprawie T-509/21, IMG/Komisja;
- w konsekwencji, uwzględnienie żądań wnoszącej odwołanie zgłoszonych w pierwszej instancji a tym samym,
 - stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 czerwca 2021 r. podjętej w wykonaniu wyroku Trybunału z dnia 31 stycznia 2019 (sprawy C-183/17 P i C-184/17 P), zgodnie z którą wnosząca odwołanie nie kwalifikuje się do wdrażania funduszy Unii na podstawie przepisów szczegółowo określających sposób zarządzania pośredniego, które mają zastosowanie wobec organizacji międzynarodowych w ramach zasad finansowych obowiązujących w Unii;
 - zasądzenie od drugiej strony postępowania odszkodowania za szkodę;
- obciążenie drugiej strony postępowania całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze, Sąd orzekł ultra petita. Sąd naruszył art. 266 TFUE oraz ciężący na sądzie pierwszej instancji obowiązek uzasadnienia. Wypaczył on ponadto akta sprawy. W każdym razie naruszył on zasadę niedziałania prawa wstecz.

Po drugie, zaskarżony wyrok narusza powagę rzeczy osądzonej i ciężący na sądzie pierwszej instancji obowiązek uzasadnienia.

Po trzecie, Sąd naruszył zasadę równości i prawo do obrony.

Po czwarte, Sąd naruszył zasadę pewności prawa i ciężący na sądzie pierwszej instancji obowiązek uzasadnienia.

Po piąte, oddalenie przez Sąd zarzutu czwartego podniesionego w pierwszej instancji dotyczącego oczywistych błędów w ocenie i innych naruszeń prawa, stanowi naruszenie prawa.

Po szóste, Sąd naruszył zasadę dobrej administracji, obowiązek należytej staranności a także art. 41 Kraty praw podstawowych.

Po siódme, zaskarżony wyrok narusza zasady kontrydiktoryjności i równości stron w odniesieniu do wniosku Komisji dotyczącego opinii Służby Prawnej.

Wreszcie, wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok narusza prawo również dlatego, że oddala żądania zasądzenia odszkodowania podniesione w pierwszej instancji w zakresie w jakim żądania stwierdzenia nieważności zostały z kolei oddalone w wyniku naruszenia prawa.